

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Notæ In Notas Willelmi Wendrockii Ad Ludovici Montaltii Litteras, Et In Disquisitiones Pauli Irenæi Inustæ

Fabri, Honoré

Coloniæ, 1659

Sectio VII. Dissolvuntur Jesuitarum Criminationes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39536

88 *In Dissertationem Theolog. de Probabilitate.*
mæ liber, cum approbatione, secundò editus; ut ab
amico certior factus sum.

SECTIO VII.

Dissolvuntur Jesuitarum Criminationes.

A Junt, inquis, imposturâ 22. perperam sibi vitio
dari, quod probabiles opiniones esse censeant:
illico pernegas; sed id duntaxat vitio verti, quod ea,
quæ improbabilia sunt, pro probabilibus habeant. In
citata impostura, nihil tale invenio; ut vel inde im-
posturas vestras multiplicetis: sed ibi tantum lego,
Thomam Sanchez à Montaltio temerè correptum es-
se, eò quòd dixerit, auctoritatem gravissimi Aucto-
ris, solidis nixam rationibus, sufficere, ut aliqua opi-
nio dicatur probabilis. Sed hæc est communis om-
nium sententiâ, modò sit auctor doctus, prudens, &
pius, qui ex professo rem discusserit, eam optimis &
firmis rationibus confirmet, & ea, quæ opponuntur,
probabiliter diluat. Sed te remitto ad imposturas la-
tinè redditas, ut novam imposturam agnoscas. Quod
verò opponis, pro probabilibus multa à Jesuitis ha-
beri, quæ improbabilia sunt; donec ipse probaveris,
improbabile reputandum est. Sed age, quæso, argu-
mentis, non convitiis. Centies in his notis dixisti,
nullam opinionem, quæ falsa sit, tutam esse: quòd
Jesuitæ, immò Catholici omnes, id negent; errant,
inquis, & pueriliter nugantur. Tu verò erras Wil-
helme, & à te in hoc dissentire, Catholicum est.
Quod ipsi habent, minùs probabilem, modò verè
probabilis sit, esse tutam, eo modo, quo antè dixi;
probabilius est. Tu id negas, etsi minùs probabili-
ter; non tibi propterea litem intendo; à censura pror-
sus

sus abstineo. Cur eam adhibes, qui peioris es conditionis?

* Nemo inter Jesuitas opinionem illam probabilem agnoscit, quæ dogmatis in Ecclesia receptis ad-
versetur, aut à sensu communi abhorreat: quia probabilem, quamvis certitudinis expertem, ratione probabili nixam esse volunt: hæc autem ratio petitur, vel à loco extrinseco, scilicet ab auctoritate gravium auctorum, quos sine ratione ita sensisse incredibile est; alioquin graves, docti, pii, prudentes Doctores non essent: vel à loco intrinseco, scilicet à re ipsa: hinc utrumque semper conjunctum est. Licet enim opinio aliqua mihi probabilis videatur, quia illam tenuit gravissimus & omni exceptione major auctor; suppono tamen, illum suis rationibus & fundamentis non caruisse. Negabis fortè, Doctoris Angelici auctoritatem sufficere cuipiam ad probabilitatem, quamvis alioqui ejusdem rationes ignoret, quas tamen ille supponit? Caramuelem identidem carpis: sed ille nostris armis non indiget; ad pugnam satis instructus est, auxiliares copias non postulat. Nolim tamen tibi persuadeas, Jesuitas in ejus verba jurasse, innumera proposuit, interrogando potiùs quàm asserendo, quæ nullus unquam Jesuita defendit. Quod verò dicant, non idè aliquam opinionem re ipsa esse improbabilem, quod alicui talis videatur, modò tamen gravissimi auctores eidem suffragentur; nemo, qui rectè sentiat, secùs putat. Quam multa Jansenistæ vestri, immò Calvinistæ improbabilia & falsa reputant, quæ pro probabilibus & certis Catholici habent?

Quod demùm aliqua opinio, nec Scripturæ, nec Patribus, nec Ecclesiæ, nec rationi evidenter repugnet; illud quidem necesse est, ad hoc ut probabilis sit, non tamen probabilem facit; sed ratio pro-

* Pag. 106.

babi-

babilis adesse debet ; neque res tota , ut dicis , ad auctoritatem solam reducitur ; immò ipsa auctoritas cum ratione conjuncta esse supponitur. Falsum etiam est , quod Jesuitis affingis , nullam unquam opinionem Casuistarum improbabilem censi posse. Si enim communi gravissimorum auctorum consensu , aliqua opinio sensui Ecclesiæ , sacris Canonibus , SS. Patribus , rationi evidenter repugnet , quamvis aliqui eam probabilem putent , nihil tamen obstat , quin eam pro improbabili habeamus. Adductum Vallii testimonium ab auctore illo , * qui vestras imposturas publicavit , luculentum est , & nullatenus ambiguum ; item Navarri , Alberti Magni , S. Antonini , Gamachæi loca perspicua sunt : ad pœnam libri : tu vide sis. Quid porrò ambiguitatis in Vallio fingi possit ? satis enim esse inquit , tutam & probabilem opinionem sequi , & probabiliorem posse optimè relinquere. Quòd Gamachæus non præstò sit , nemini persuadebis : sic perspicuum illius testimonium eludere voluisti : * eadem arte S. Antonini auctoritatem elevas. Sed hoc vobis familiare est , ut eorum , qui vestris erroribus non suffragantur , bonum nomen & famam denigretis : nemini hætenus satyræ vestræ percerunt : nihil in Ecclesia Sanctum , quod maledicentia vestra non fœdarit : Romanum Pontificem , Concilium Trident. SS. Patres , qui vobis ab Augustino dissentire videntur , Scholasticos omnes , Religiosos Ordines , Deiparæ cultum , sugillare , carpere , deridere , perstringere , impunè huc usque non cessatis. Hæc porrò sunt crimina vestra ; non Jesuitarum Criminationes. Multùm alibi , sed hîc plurimùm hallucinaris. Ubi titulum sine re Lectoribus tuis exhibuisti , centies eadem repetis : eadem ubique cantilena. Unum dumtaxat obolum feres. Hæc quoque sæ-

* Pag. 107. * Pag. 108.

pius

pius Parochi Parisienses, aliique in suis censuris ad nauseam inculcarunt. Aspersisti aliquot, Augustini ut plurimum, loca; quæ tamen ad rem non faciunt. Sic operam, & atramentum perdis: sic frustra paginas imples; in quas una litura, seu sponsia probe quadraret.

N O T A I I.

Filiutii Doctrina de Ieiunio.

Filiutium, tanquam blasphemum, & hæreticum, hoc loco traducis, eo quod dixerit, eum ad ieiunium non teneri, qui vel labore ob malum finem suscepto, vel alia sua culpa, talem infirmitatem, dispositionem, virium debilitationem contraxerit, ut sine gravissimo incommodo & periculo ieiunare non possit; quamvis expressè dixerit eum peccare, si malo fine laboret in fraudem ieiunii; * duplici videlicet peccato, primò ob turpe factum, quod ab eo ponitur, secundò ob appositam causam solvendi ieiunii; licet deinde, si reverà, ut dixi, moraliter ieiunare non potest, ad ieiunium non teneatur. Auctores suos Filiutius citat.

Quid in hac doctrina tam nefandum & horrendum sit, quod tam acres declamationes postulet; reverà non video. Supponit enim Filiutius, pravam illum, tum laboris illiciti, tum fraudis intentæ affectum revocatum fuisse. Si enim remaneret, haud dubiè illa omisso ieiunii ab illo vitaretur. Immò fieri potest, ut jam infirmus, in Sacramento Pœnitentiæ absolutionis gratiam acceperit, urgente scilicet necessitate: ut si quis ex duello, gravi vulnere accepto, & multo vi sanguinis effusa, decumbat: quis eum, amabò, quamvis sua culpa infirmum, ieiunii lege non solvat? Non

* Pag. 109.

nega-